Svet
Evropske unije

Bruselj, 6. november 2026
(OR. en)

15559/26

JAI 1405
ASILE 95
FRONT 237
RELEX 1484

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	6. november 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	C(2026) 8350 final
Zadeva:	IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) .../… z dne 6.11.2026 na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2026) 8350 final.

Priloga: C(2026) 8350 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.11.2026
C(2026) 8350 final

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) .../…

z dne 6.11.2026

na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) .../…

z dne 6.11.2026

na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 604/2013[1] ter zlasti člena 11 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Uredbo (EU) 2024/1351 Komisija vsako leto določi države članice, ki so pod migracijskim pritiskom ali za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska ali ki se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami. Komisija vsako leto do 15. oktobra sprejme evropsko letno poročilo o azilu in migracijah ter sklep o določitvi teh držav članic.

(2) Da bi Komisija ugotovila, ali je določena država članica pod migracijskim pritiskom ali zanjo obstaja tveganje migracijskega pritiska ali se sooča z resnimi migracijskimi razmerami, je izvedla oceno na podlagi evropskega letnega poročila o azilu in migracijah[2] ter elementov iz členov 9 in 10 Uredbe (EU) 2024/1351. V ta namen je razvila metodologijo, pri kateri se upošteva, da je pritisk povezan z ustvarjanjem nesorazmernih obveznosti v posamezni državi članici glede na splošne migracijske razmere v Uniji[3]. Za določitev, kaj so nesorazmerne obveznosti, metodologija primerja razmere vsake države članice s splošnimi razmerami v Uniji.

(3) V oceni[4] se za določitev držav članic, ki so pod migracijskim pritiskom, in držav članic, za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska, v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) 2024/1351 in opredelitvijo „migracijskega pritiska“ iz člena 2(24) navedene uredbe upošteva 12-mesečno obdobje od 1. julija 2025 do 30. junija 2026. Poleg tega se na zahtevo Španije na podlagi člena 9(1) Uredbe (EU) 2024/1351 pri oceni upošteva tudi dogajanje v zvezi z incidentom, ki se je zgodil 30. in 31. julija 2026 in je povzročil obsežne nezakonite prihode v Avtonomno mesto Ceuta, kar je zunaj 12-mesečnega obdobja poročanja. V skladu z opredelitvijo „resnih migracijskih razmer“ iz člena 2(25) Uredbe (EU) 2024/1351 in da se upošteva kumulativni učinek aktualnih in prejšnjih letnih prihodov državljanov tretjih držav ali oseb brez

---

[1] Uredba (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 604/2013 (UL L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

[2] Sporočilo Evropskemu parlamentu in Svetu o evropskem letnem poročilu o azilu in migracijah v okviru letnega evropskega cikla upravljanja migracij (COM(2026) 835).

[3] Metodologija za namene izvedbenega sklepa Komisije na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta (SWD(2025) 792).

[4] V Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2025/2323 z dne 11. novembra 2025 je bilo kot v prvem izvedbenem sklepu, ki ga je Komisija sprejela na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351, že ocenjeno obdobje poročanja od 1. julija 2024 do 30. junija 2025 za oceno migracijskega pritiska oziroma od 1. julija 2020 do 30. junija 2025 za oceno resnih migracijskih razmer.

državljanstva, ocena resnih migracijskih razmer zajema obdobje od 1. julija 2021 do 30. junija 2026.

(4) V obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 se je število nezakonitih prehodov zunanje meje Unije zmanjšalo za 32 %, kar kaže, da se splošne migracijske razmere v Uniji v drugem zaporednem obdobju poročanja še naprej izboljšujejo. Tudi število prošenj za mednarodno zaščito in nedovoljenih gibanj se je zmanjšalo, in sicer za 16 % oziroma okoli 13 %, ta trend upadanja pa je opažen že od leta 2024.

(5) V obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 je bilo v oceni na podlagi evropskega letnega poročila o azilu in migracijah ter elementov iz členov 9 in 10 Uredbe (EU) 2024/1351 ter po zbiranju in oceni vseh ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih podatkov in informacij glede na splošne razmere v Uniji ugotovljeno, da sta Grčija in Ciper pod migracijskim pritiskom. V oceni je bilo ugotovljeno tudi, da je Italija pod migracijskim pritiskom zaradi velikega števila prihodov ob ponavljajočih se izkrcanjih po operacijah iskanja in reševanja. Poleg tega je bilo na zahtevo Španije, da se upošteva dogajanje zunaj 12-mesečnega obdobja poročanja, kar je možnost, predvidena v členu 9(1) Uredbe (EU) 2024/1351, in zlasti incident, ki se je zgodil 30. in 31. julija 2026 in je povzročil obsežne nezakonite prihode v Avtonomno mesto Ceuta, v oceni ugotovljeno tudi, da je Španija pod migracijskim pritiskom.

(6) V Grčiji so trendi v obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 v primerjavi s predhodnim 12-mesečnim obdobjem še naprej upadali, vendar se je država soočala z nesorazmernimi obveznostmi glede na splošne razmere v Uniji, zlasti zaradi števila nezakonitih prehodov meje, prošenj za mednarodno zaščito in visokega števila pozitivnih odločitev. Čeprav se je število nezakonitih prehodov meje zmanjšalo za 23 %, je država zabeležila doslej največje število nezakonitih prehodov meje glede na svoj bruto domači proizvod (BDP) in število prebivalcev ter znatno povečanje števila prihodov po operacijah iskanja in reševanja (+74 %). Poleg tega je Grčija kljub zmanjšanju števila prošenj za mednarodno zaščito, registriranih v njej, za 19 % v primerjavi z obdobjem poročanja, ocenjenim na podlagi Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2025/2323, še naprej prejemala največje število prošenj za mednarodno zaščito glede na svoj BDP in število prebivalcev. Več kot polovica vseh prihodov v Grčijo po vzhodnosredozemski poti je bila zabeležena na Kreti.

(7) Španija je bila v obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 še naprej posebej izpostavljena nihanjem nezakonitih prihodov po zahodnosredozemski in atlantski poti. Španija je predstavljala približno 20 % vseh nezakonitih prehodov meje na ravni Unije in je bila tretja država članica po številu prihodov zaradi operacij iskanja in reševanja. Čeprav se je število prošenj za mednarodno zaščito zmanjšalo za 22 %, je bila Španija tretja največja prejemnica prošenj glede na BDP in število prebivalcev v Uniji ter četrta v absolutnem številu. Španija je bila tudi med državami članicami z največ registracijami za začasno zaščito in se v absolutnem številu uvršča na četrto mesto v Uniji. Ko so bili vsi ustrezni kvantitativni in kvalitativni podatki in informacije upoštevani in ocenjeni glede na splošne razmere v Uniji v obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026, je bilo ugotovljeno, da za Španijo obstaja tveganje migracijskega pritiska. Vendar je Španija po incidentu, ki se je zgodil 30. in 31. julija 2026 in povzročil obsežne nezakonite prihode v Avtonomno mesto Ceuta, Komisijo zaprosila, naj to dogajanje upošteva v okviru sedanjega letnega cikla evropskega upravljanja migracij. Po oceni kvantitativnih in kvalitativnih podatkov in informacij v zvezi z obdobjem poročanja ter dodatnih podatkov in informacij, ki so jih poslali španski organi v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) 2024/1351 v zvezi z incidentom, ki se je zgodil 30. in 31. julija 2026 in povzročil obsežne nezakonite

prihode v Avtonomno mesto Ceuta, je bilo ugotovljeno, da se je Španija soočala z nesorazmernimi obveznostmi glede na splošne razmere v Uniji.

(8) Na Cipru so se v obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 razmere na področju migracij in azila v primerjavi s predhodnim obdobjem poročanja izboljšale, vendar se je država še vedno soočala z nesorazmernimi obveznostmi glede na splošne razmere v Uniji, zlasti zaradi registracij za začasno zaščito, nezakonitih prehodov meje, prošenj za mednarodno zaščito in obremenjenega sistema vračanja. Kljub 34-odstotnemu zmanjšanju nezakonitih prehodov meje v primerjavi z obdobjem poročanja, ocenjenim v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2025/2323, je število prihodov glede na BDP in število prebivalcev Cipra močno obremenilo njegov azilni in migracijski sistem. Ciper je bil glede na BDP in število prebivalcev drugi največji prejemnik prošenj za mednarodno zaščito v obdobju poročanja.

(9) V obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 je bilo v Italiji po operacijah iskanja in reševanja izkrcano veliko število oseb. Čeprav se je skupno število oseb, izkrcanih v Italiji, v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja zmanjšalo za 33 %, sta bila delež in absolutno število prihodov zaradi ponavljajočih se izkrcanj po operacijah iskanja in reševanja tako velika, da sta Italiji povzročila nesorazmerne obveznosti v primerjavi s splošnimi razmerami v Uniji. V Italiji se je izkrcalo 42 % skupnega števila oseb, izkrcanih v Uniji.

(10) V obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 je bilo na podlagi ugotovitev evropskega letnega poročila o azilu in migracijah ter elementov iz členov 9 in 10 Uredbe (EU) 2024/1351 ter po upoštevanju in oceni vseh ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih podatkov in informacij glede na splošne razmere v Uniji ugotovljeno, da za Belgijo, Češko, Nemčijo, Estonijo, Irsko, Francijo, Hrvaško, Latvijo, Litvo, Luksemburg, Nizozemsko, Poljsko, Romunijo, Slovenijo in Finsko obstaja tveganje migracijskega pritiska. Čeprav je bilo tudi za Španijo ugotovljeno tveganje migracijskega pritiska v obdobju poročanja, je bilo na podlagi ocene dodatnih podatkov in informacij v zvezi z incidentom, ki se je zgodil 30. in 31. julija 2026 v Ceuti, ugotovljeno, da se sooča z nesorazmernimi obveznostmi glede na splošne razmere v Uniji.

(11) Hrvaška je bila kot država članica prvega vstopa v Unijo še naprej posebej izpostavljeni nihanjem nezakonitih prihodov po zahodnobalkanski in vzhodnosredozemski poti. Znatno povečanje števila nezakonitih prihodov med letom bi lahko povzročilo, da bi nesorazmerne obveznosti dodatno prizadele že tako obremenjen hrvaški nacionalni migracijski in azilni sistem. V obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 so na Hrvaško vplivali nezakoniti prehodi meje, saj je zabeležila 78 % vseh prihodov po zahodnobalkanski poti, kar je drugo največje število nezakonitih prehodov meje na ravni Unije glede na BDP in število prebivalcev, v relativnem smislu pa je izdala največje število zavrnitev vstopa v Uniji. Poleg tega je Hrvaška prejela največje število predaj v skladu z Uredbo (EU) št. 604/2013 v relativnem smislu. Hkrati je Hrvaška prejela tudi največje število odločitev glede na svoj BDP in število prebivalcev v zvezi z zahtevami, ki jih je Hrvaška predložila drugim državam članicam, da bi prevzele odgovornost za osebe, ki so prispele na Hrvaško na nedovoljen način in katerih prošnje bi morala v skladu z Uredbo (EU) št. 604/2013[5] obravnavati druga država članica. Poleg tega je Hrvaška zabeležila 109-

[5] Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki

odstotno povečanje absolutnega števila odločitev, prejetih v odgovor na take zahteve, predložene drugim državam članicam, v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja.

(12) Vztrajno veliko število registracij za začasno zaščito je pomenilo stalen pritisk na nacionalni sprejemni sistem Češke. V obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 je država evidentirala največje število registracij za začasno zaščito v Uniji glede na BDP in število prebivalcev, in sicer na ravni, ki znatno presega ravni, evidentirane v drugih državah članicah.

(13) Več držav članic je zabeležilo veliko število nedovoljenih gibanj prosilcev za mednarodno zaščito v Uniji, kar je še posebej obremenilo njihove azilne, migracijske in sprejemne sisteme. Izzivi, povezani s takim nedovoljenim gibanjem, se obravnavajo s priznavanjem možnosti uporabe poravnave obveznosti v teh primerih v okviru solidarnostnih prispevkov zadevnih/prizadetih držav članic. Nemčija je v obdobju poročanja od 1. julija 2025 do 30. junija 2026 zabeležila znatno 56-odstotno zmanjšanje prejetih odločitev o prošnjah, predloženih drugim državam članicam, da bi prevzele odgovornost za osebe, ki so nedovoljeno prispele v Nemčijo. Kljub temu zmanjšanju je Nemčija prejela drugo največje število odločitev o takih zahtevah med vsemi državami članicami v absolutnem številu. Čeprav je Nemčija zabeležila skoraj 20-odstotno zmanjšanje števila prejetih prošenj za mednarodno zaščito v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja, je v obdobju poročanja tudi tokrat prejela največje število prošenj v Uniji v absolutnem smislu, kar je vplivalo na njen azilni in sprejemni sistem. Razmere sta še dodatno zaostrila dejstvo, da Nemčija gosti največje število upravičencev do začasne zaščite v Uniji v absolutnem smislu, in zelo velik delež prošenj za mednarodno zaščito v zadnjih desetih letih. Tudi v Francijo je vodilo zelo veliko število nedovoljenih gibanj prosilcev za mednarodno zaščito v primerjavi z drugimi državami članicami, poleg tega se je soočala z nezakonitimi prehodi meje pri izstopu v Združeno kraljestvo, kar je vplivalo na njen nacionalni azilni in sprejemni sistem. Francija je prejela drugo največje število prošenj v absolutnem številu in šesto v relativnem smislu, čeprav se je število prošenj za mednarodno zaščito v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja zmanjšalo za 8 %. Belgija, Luksemburg in Nizozemska so bili prav tako prizadeti zaradi nedovoljenega gibanja prosilcev za mednarodno zaščito, kar je obremenilo njihove sprejemne sisteme. Tudi na Slovenijo je vplivalo znatno število nedovoljenih gibanj, zabeležila pa je tudi največje število prejetih odločb o zahtevah za ponovni sprejem, poslanih v obdobju poročanja, glede na njen BDP in število prebivalcev. Irska se je stalno soočala z velikim številom prošenj za mednarodno zaščito v relativnem smislu, pri čemer znaten delež prosilcev v državo vstopi nezakonito, predvsem s prečkanjem kopenske meje z Združenim kraljestvom; to je skupaj z znatnim številom oseb, upravičenih do začasne zaščite na Irskem, vplivalo na njen nacionalni azilni in sprejemni sistem. Romunija predstavlja 89 % nezakonitih prehodov na vzhodni meji EU, pri čemer 99 % državljanov tretjih držav prihaja iz Ukrajine. Romunija se pri številu registracij za začasno zaščito uvršča na peto mesto med državami članicami, sooča pa se z vse večjimi izzivi pri svojih sprejemnih zmogljivostih, ki bi se lahko še povečali zaradi nadaljnjih prihodov, ki so posledica še vedno trajajoče vojne Rusije proti Ukrajini.

(14) Ukrepi Rusije in Belorusije so še naprej vplivali na migracijsko dinamiko, zlasti na v Estoniji, Latviji, Litvi, na Poljskem in na Finskem. Estonija je v odziv na nenehne poskuse Rusije, da bi migracije uporabila kot orožje, na meji z Rusijo še naprej krepila ukrepe za upravljanje meje; Latvija in Litva sta še okrepili nadzorne ukrepe na meji z

---

jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (UL L 180, 29.6.2013, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj/slv).

Belorusijo; Poljska je podaljšala obstoj varovalnega pasu vzdolž svoje meje z Belorusijo, da bi ohranila operativno vigilanco in zagotovila učinkovitost varovanja meja; Finska je v odziv na poskuse Rusije, da bi migracije uporabila kot orožje, podaljšala posebni nacionalni režim na svojih mejnih prehodih z Rusijo.

(15) V oceni je na podlagi evropskega letnega poročila o azilu in migracijah ter elementov iz členov 9 in 10 Uredbe (EU) 2024/1351 ter glede na kumulativni učinek kvantitativnih in kvalitativnih podatkov in informacij, zbranih in ocenjenih v petletnem obdobju od 1. julija 2021 do 30. junija 2026, ugotovljeno, da se Bolgarija, Češka, Estonija, Hrvaška, Avstrija in Poljska soočajo z resnimi migracijskimi razmerami.

(16) V Bolgariji v zadnjih petih letih zlasti pritok registracij za začasno zaščito od leta 2022 in razmeroma veliko število prošenj za mednarodno zaščito glede na delež BDP in število prebivalcev obremenjujeta sistem, zlasti ker je Bolgarija izdala znatno število pozitivnih odločitev o prošnjah za mednarodno zaščito in zavrnitev prošenj za mednarodno zaščito, kar je povzročilo veliko breme za njen sistem vračanja.

(17) Pri ocenjevanju razmer na Hrvaškem v zadnjih petih letih in glede na splošne razmere v Uniji se je izkazalo, da je pritisk na sistem vračanja glede na njen delež BDP in število prebivalcev poleg obveznosti na njeni zunanji meji močno vplival na njene zmogljivosti. Hrvaška je v relativnem smislu izdala veliko število zavrnitev vstopa in zabeležila vztrajno relativno veliko število nezakonitih prehodov meje zaradi povečanih dejavnosti tihotapljenja migrantov v regiji.

(18) Zaradi vojne agresije Rusije in stopnjevanja njenih napadov na Ukrajino je imelo 4,4 milijona oseb 30. junija 2026 status začasne zaščite v Uniji. Poljska in Češka sta glede na svoj BDP in število prebivalcev od začetka vojne zabeležili število registracij za začasno zaščito, ki je bilo v Uniji med največjimi. To je v zadnjih letih od leta 2022 močno obremenilo sisteme teh držav članic za migracije, azil in upravljanje meja ter ustvarilo izzive na področju integracije. Estonija je zabeležila veliko število registracij za začasno zaščito glede na svoj BDP in število prebivalcev, pa tudi razmeroma veliko število prošenj za mednarodno zaščito, zaradi česar je bilo v zadnjih petih letih izdano veliko število pozitivnih odločitev.

(19) Avstrija je v petletnem obdobju od 1. julija 2021 do 30. junija 2026 prejela veliko število prošenj za mednarodno zaščito. Čeprav se je to število še naprej zmanjševalo, je imelo skupno število prošenj za mednarodno zaščito in posledičnih pozitivnih odločitev v petletnem obdobju kumulativni učinek na zmogljivost migracijskega, sprejemnega in azilnega sistema v Avstriji.

(20) Države članice, ki so v tem sklepu določene kot države članice pod migracijskim pritiskom, bi morale imeti dostop do letnega solidarnostnega fonda, vzpostavljenega z izvedbenim sklepom Sveta iz člena 57 Uredbe (EU) 2024/1351, ter bi morale v skladu s členom 58(1) navedene uredbe Komisijo in Svet obvestiti, če nameravajo uporabiti letni solidarnostni fond, ter jima sporočiti informacije o vrsti in ravni potrebnih solidarnostnih ukrepov. Če država članica pod migracijskim pritiskom ne uporabi letnega solidarnostnega fonda ali ne obvesti uradno o potrebi po njegovi uporabi, lahko v skladu s členom 61 Uredbe (EU) 2024/1351 zahteva, da se njen obljubljeni prispevek v letni solidarnostni fond delno ali v celoti odbije.

(21) Države članice, ki so s tem sklepom določene kot države članice, za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska, bi morale imeti prednostni dostop do stalnega nabora orodij EU za podporo na področju migracij iz člena 6 Uredbe (EU) 2024/1351.

(22) Komisija bo, da bi državam članicam, za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska, olajšala uporabo stalnega nabora orodij EU za podporo na področju migracij, zagotovila podporo in z ustreznimi agencijami Unije usklajevala morebitno prednostno razvrstitev zagotavljanja operativne podpore.

(23) Države članice, ki so v tem sklepu določene kot države članice, ki se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami, lahko v skladu s členom 62 Uredbe (EU) 2024/1351 zahtevajo, da se njihovi solidarnostni prispevki v celoti ali delno odbijejo.

(24) V skladu s členom 11(1), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2024/1351 so bila opravljena posvetovanja z državami članicami, ki so v tem sklepu določene kot države članice pod migracijskim pritiskom ali za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska ali ki se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami.

(25) Da bi se zagotovilo ravnovesje med solidarnostjo in pravično delitvijo odgovornosti ter zaščitilo delovanje Uredbe (EU) 2024/1351, člen 60(3) navedene uredbe določa, da prispevajoče države članice niso zavezane k izpolnjevanju svojih zavez do države članice prejemnice, kadar Komisija ugotovi sistemske pomanjkljivosti v zvezi s pravili o odgovornosti iz dela III iste uredbe, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje navedene uredbe. Del III Uredbe (EU) 2024/1351 med drugim določa obveznosti države članice, ki je odgovorna, da sprejme predaje oseb, za katere je bila določena kot odgovorna.

(26) Ker so pravila iz dela III Uredbe (EU) 2024/1351 nadaljevanje pravil iz Uredbe (EU) št. 604/2013 in so z začetkom svoje veljavnosti nadomestila slednja, bi nadaljnje neizpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz obeh uredb, pomenilo sistemske pomanjkljivosti v zvezi s pravili iz dela III Uredbe (EU) 2024/1351, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje navedene uredbe.

(27) Italija je decembra 2022 odložila sprejemanje predaj na podlagi Uredbe (EU) št. 604/2013, razen v primerih združitve družine mladoletnikov brez spremstva. Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 19. decembra 2024 v združenih zadevah C-185/24 in C-189/24 ugotovilo, da se država članica, ki je bila na podlagi meril iz poglavja III Uredbe (EU) št. 604/2013 določena kot odgovorna, ne more enostransko razbremeniti te odgovornosti. Ta sklep je Sodišče Evropske unije potrdilo v sodbi z dne 5. marca 2026.

(28) Komisija je v svojem sporočilu z dne 15. julija 2026 ocenila napredek Italije pri odpravljanju praks, ki so bile predhodno opažene pri uporabi Uredbe (EU) št. 604/2013, in zagotavljanju učinkovitega delovanja novih pravil o odgovornosti na podlagi Uredbe (EU) 2024/1351. V tej oceni, ki je zajemala prve tedne od začetka uporabe novih pravil, je bilo ugotovljeno, da si je Italija po začetku uporabe Uredbe (EU) 2024/1351 močno prizadevala, da bi se pripravila na izvajanje dela III Uredbe (EU) 2024/1351, vključno s krepitvijo operativne zmogljivosti nacionalne enote za izvajanje uredbe o upravljanju azila in migracij, prilagoditvijo svojih delovnih postopkov in sistemov vodenja zadev, določitvijo lokacij za predajo v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2025/2055, dokončanjem potrebnih tehničnih priprav in izvedbo tehničnih zahtev v zvezi s sistemom Eurodac in nadgrajenim omrežjem DubliNet. Italijanski organi so Komisiji potrdili, da ima italijanski nacionalni sprejemni sistem zadostne kapacitete za zagotovitev, da se osebe, predane na podlagi Uredbe (EU) 2024/1351, vključno z družinami z otroki in ranljivimi prosilci, nastanijo v okviru obstoječe nacionalne mreže sprejemnih objektov. Poleg tega kontingentni načrt, ki ga je Italija pripravila na podlagi Direktive (EU) 2024/1346, omogoča hitro razširitev sprejemnih zmogljivosti z dodatnimi

nastanitvenimi mesti v primeru povečanja vstopnih predaj. Vendar Komisija takrat ni opazila nobenih konkretnih znakov, ki bi kazali, da se prakse iz Uredbe (EU) št. 604/2013 ne izvajajo več, zlasti v zvezi z odlogom sprejema predaj, razen v primerih združitve družine mladoletnikov brez spremstva. Poleg tega nič ni kazalo na to, da bi italijanski organi dejavno sodelovali z drugimi državami članicami pri praktičnih in logističnih korakih za ponovno izvajanje predaj. Prednostno so bili potrebni ukrepi za odpravo vseh preostalih ovir, vključno z odpravo praks, ki so preprečevale izvedbo predaj, ter zagotovitev potrebne angažiranosti in operativnega sodelovanja z drugimi državami članicami pri vseh praktičnih in logističnih ureditvah, da se bodo predaje učinkovito izvajale v skladu z Uredbo (EU) 2024/1351.

(29) Na podlagi informacij, ki so jih države članice predložile od 12. junija 2026, so italijanski organi še naprej zavračali predaje, za katere so zaprosile druge države članice, operativno sodelovanje za lažjo predajo oseb, za katere je Italija sprejela ali potrdila zahteve in obvestila v skladu s členoma 40 in 41 Uredbe (EU) 2024/1351, pa je potrebovalo dodatni razvoj. Poleg tega so glede na informacije, ki jih je prejela Komisija, obstajali primeri, v katerih so italijanski organi osebe vrnili državam članicam, ki so izvedle predajo, čeprav je bila kot odgovorna država članica določena Italija. Ti primeri se nanašajo zlasti na predaje, izvedene v skladu s členom 25(5), tretji pododstavek, in členom 26(3), peti pododstavek, Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055. Nazadnje, Italija je spremenila privzete lokacije za predaje, priglašene v skladu s členom 23(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055, kar je bilo po mnenju italijanskih organov potrebno zaradi notranjih organizacijskih razlogov in za zagotovitev boljšega upravljanja velikega števila migracijskih primerov, s katerimi se sooča Italija, vključno s preprečevanjem nevarnosti pobega.

(30) Hkrati je bilo opaženega nekaj pozitivnega dogajanja, saj je Italija sprejela ukrepe za vzpostavitev dvostranskih stikov z državami članicami z največjim številom primerov v skladu z Uredbo (EU) 2024/1351 za Italijo, kar je poleg predaj mladoletnikov brez spremstva zaradi združitve družine privedlo do omejenega števila predaj. Poleg tega je Italija 29. oktobra 2026 sprejela novo okrožnico, v kateri je navedeno, da je Italija od 12. junija 2026 ponovno začela izvajati predaje, pri čemer za vsak primer posebej oceni, ali so ustrezni pogoji dejansko izpolnjeni. Ta okrožnica nadomešča okrožnico, ki jo je italijanska dublinska enota izdala 5. decembra 2022 in posodobila 7. decembra 2022 v zvezi z začasnim odlogom predaj v skladu z Uredbo (EU) št. 604/2013, razen v primerih združitve družine mladoletnikov brez spremstva.

(31) To je novo spodbudno dogajanje, ki ga je treba pozorno in stalno spremljati, da se ugotovi, ali se bodo praktično sodelovanje z vsemi državami članicami in predaje oseb, za katere je Italija odgovorna v skladu z Uredbo (EU) 2024/1351, učinkovito in trajno nadaljevali ter ali bodo zato odpravljene vse pomanjkljivosti.

(32) V ta namen bi morala Italija še naprej sprejemati odločne ukrepe za odpravo obstoječih pomanjkljivosti. Zlasti bi morala zagotoviti, da se okrožnica z dne 29. oktobra 2026 v celoti izvaja v skladu z duhom in besedilom Uredbe (EU) 2024/1351. To pomeni, da vse ocene, ki jih izvedejo dublinske enote, in predaje izpolnjujejo pogoje iz Uredbe (EU) 2024/135, zlasti v zvezi z obvestili o ponovnem sprejemu, glede na to, da so samodejna. Italija bi morala vzpostaviti učinkovito in trajno operativno sodelovanje z vsemi državami članicami, zlasti v zvezi z izvajanjem poglavja V Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055. V zvezi s tem je pomembno, da se obrazci, predloženi Italiji v skladu s prilogama V in VI k navedeni izvedbeni uredbi, učinkovito obdelajo ter da se ustrezno zagotovijo potrebne praktične in

logistične informacije. Italija bi morala v okviru tega sodelovanja zagotoviti, da privzete lokacije za predaje, priglašene v skladu s členom 23(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055, omogočajo učinkovite predaje s strani drugih držav članic brez nepotrebnih operativnih ovir. Hkrati bi morala Italija dejavno obveščati o prednostnih načinih predaje, zagotoviti pa bi bilo treba tudi tesno sodelovanje med državami članicami, ki izvedejo predajo, in Italijo, da bi se zmanjšala uporaba privzetih lokacij.

(33) Ob upoštevanju rezultatov spremljanja in posvetovanja z državami članicami ter narave, obsega in učinka teh praks, če se ne odpravijo na trajnosten način, bi nadaljnje sistematično neizpolnjevanje določb dela III Uredbe (EU) 2024/1351 s strani Italije, zlasti v zvezi s predajami oseb, za katere je odgovorna, zaradi odgovornosti, pomenilo sistemske pomanjkljivosti, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje navedene uredbe v smislu člena 60(3), četrti pododstavek, navedene uredbe.

(34) Zato bi morala Komisija še naprej spremljati razmere na podlagi informacij, ki jih bodo morale redno zagotavljati Italija in druge države članice. Da bi Komisija objektivno ugotovila, ali so predhodno ugotovljene prakse odpravljene ter ali so se zato praktično sodelovanje in predaje dejansko in trajnostno nadaljevali, bi se morala posvetovati z državami članicami in obvestiti solidarnostni forum EU na tehnični ravni. Če spremljanje ob tem pokaže, da se predhodno ugotovljene prakse ne odpravljajo učinkovito, bi morala Komisija to predložiti v razpravo solidarnostnemu forumu na visoki ravni; če se take razmere nadaljujejo, Komisija o tem ustrezno obvesti Svet.

(35) Komisija je v svojem sporočilu z dne 15. julija 2026 ocenila napredek Grčije pri odpravljanju praks, ugotovljenih pri uporabi Uredbe (EU) št. 604/2013, in ugotovila, da so ukrepi, ki so jih sprejeli grški organi, vključno z njihovim dejavnim sodelovanjem z drugimi državami članicami, pozitivni znaki napredka in dokazujejo pripravljenost Grčije, da zagotovi učinkovito in pravilno izvajanje dela III Uredbe (EU) 2024/1351. Vendar je Komisija takrat menila, da je še prezgodaj za ugotovitev, ali so predhodno ugotovljene prakse v celoti odpravljene. Na podlagi informacij, ki so jih države članice predložile od 12. junija 2026, je bil napredek, ugotovljen v oceni Komisije iz julija 2026, dodatno konsolidiran. Vzpostavljeno je bilo učinkovito sodelovanje med Grčijo in vsemi državami članicami. Grčija je še naprej zagotavljala pozitivne odgovore na zahteve za sprejem in obvestila o ponovnem sprejemu. Sprememba praks, opaženih pri uporabi Uredbe (EU) št. 604/2013, je privedla do prvih uspešnih predaj Grčiji. Komisija bi morala še naprej spremljati napredek Grčije pri stalnem in trajnem učinkovitem izvajanju dela III Uredbe (EU) 2024/1351.

(36) V skladu s členom 4 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), je Irska s pismom z dne 14. maja 2024 podala uradno obvestilo, da želi sprejeti Uredbo (EU) 2024/1351 in da jo ta zavezuje. To sodelovanje je bilo potrjeno s Sklepom Komisije (EU) 2024/2088[6]. Zato Irska sodeluje pri sprejetju te uredbe.

[6] Sklep Komisije (EU) 2024/2088 z dne 31. julija 2024 o potrditvi sodelovanja Irske pri Uredbi (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 (UL L, 2024/2088, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj).

(37) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Države članice, ki so pod migracijskim pritiskom, so določene v Prilogi I.

Člen 2

Države članice, za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska, so določene v Prilogi II.

Člen 3

Države članice, ki se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami, so določene v Prilogi III.

Člen 4

1. Komisija spremlja, ali je Italija po začetku uporabe Uredbe (EU) 2024/1351 odpravila sedanje prakse in prakse, opredeljene v členu 4 Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2025/2323[7].

2. Komisija pri tem spremljanju posebno pozornost nameni operativnemu sodelovanju pri uporabi pravil iz dela III Uredbe (EU) 2024/1351. Komisija Italijo in drugo državo članico pozove, naj redno in vsaj vsake tri mesece predložita ustrezne informacije, zlasti o učinkovitosti operativnega sodelovanja, obdelavi in izvajanju postopkov za ugotavljanje odgovornosti, izvajanju predaj oseb, za katere je odgovorna, ter sodelovanju pri praktičnih in logističnih ureditvah med državami članicami od začetka uporabe Uredbe (EU) 2024/1351 v zvezi z osebami, za katere je Italija odgovorna v skladu z Uredbo (EU) 2024/1351.

3. Komisija solidarnostni forum EU na tehnični ravni iz člena 14 Uredbe (EU) 2024/1351 redno obvešča o rezultatih spremljanja iz odstavka 2. Če spremljanje pokaže, da se predhodno ugotovljene prakse ne odpravljajo učinkovito, bi morala Komisija to predložiti v razpravo solidarnostnemu forumu na visoki ravni. Če se take razmere nadaljujejo, Komisija o tem ustrezno obvesti Svet.

4. Kadar Komisija na podlagi informacij, pridobljenih na podlagi odstavka 2, ter spremljanja iz odstavkov 2 in 3 ter najpozneje skupaj s sklepom iz člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351, ki se sprejme leta 2027, ugotovi, da prakse iz odstavka 1 niso bile odpravljene in da njihov nadaljnji obstoj zato pomeni sistemske pomanjkljivosti, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje Uredbe (EU) 2024/1351, se uporabi člen 60(3), četrti pododstavek, navedene uredbe.

[7] Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2025/2323 z dne 11. novembra 2025 na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, 2025/2323, 14.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2323/oj).

Člen 5

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2027.

V Bruslju, 6.11.2026

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN